

блѣкж; уморенъ съмъ и нѣмамъ тоягж да ся под-
прж. Рѣкж има да минувамъ, а нѣма ладие, по-
быркахъ ся и нѣма кой да мя оправи; замрък-
нахъ и нѣмамъ свѣтилникъ. Ахъ! ахъ! колко
сьмъ невръзуменъ! защо непрѣмыслихъ и коне-
ца на пжтешествіе-то си!

Сыне мой, врѣмя-то бѣга скоро!—Пжтни-
ци смы и мы. Начяло на пжтуваніе-то ни е жи-
вота, а края е смърть-та. Ако ся намѣримы и
за два-та пжтица прѣготвени, ще смы блажен-
ни, ако ли не, то приличямы на непрозираж-
щія обыходитель.

ПРАВСТВЕННЫ ПРИКАЗКЫ.

Любовь къмъ Бога и къмъ ро- дители-тѣ.

Елена и брата ѣ Костадина гы обычяхж мно-
го родители-тѣ имъ. Тѣ бѣхж ся навыкнали да
припкатъ изъ градинж-тж слѣдъ обѣдъ и слѣдъ е-
днж четвърть чяса пакъ да дохождатъ въ дома-
си. Баща имъ и майка имъ хванахж да ся съ-
мнѣватъ и да ся грыжжтъ, понеже и двѣ-тѣ
дѣца напрѣдъ имахж толкози прилѣжаніе въ чте-
ніе-то, що-то много пжти оставахж безъ да я-
дхтъ записани въ него.

Единъ день гы попыта майка имъ; защо